

JONG STVV (4B)

“DIT IS EEN UITLAATKLEP”

Senegalese asielzoeker Papa Doudou maakt furore bij Jong STVV

Deze winter streek er een 19-jarige Senegalese asielzoeker neer in Sint-Truiden: Papa Doudou. De jongeman sloot zich snel aan bij Jong STVV (4C). Daar groeit hij week na week naar een hoger niveau. “Toen ik in België aankwam, had ik nog nooit op gras gespeeld”, lacht hij.

Pieter VANLOMMELE

Papa Doudou in het asielcentrum van Sint-Truiden. FOTO JEFFREY GAENS

In november zette Papa Doudou voet aan grond in België. Hij had toen uit de Senegalese hoofdstad Dakar het vliegtuig genomen in de zoektocht naar een betere toekomst. Over het waarom van zijn vlucht uit Senegal wil Doudou het liever niet hebben. “Ik had er veel problemen. Meer wil ik er niet over kwijt”, schudt hij het hoofd. “Ik heb veel vrienden moeten achterlaten, maar hier in België heb ik ook al veel nieuwe vrienden gemaakt.”

Van gravel naar gras

Die kameraden maakte de boomlange middenvelder vooral bij zijn nieuwe voetbalclub, Jong STVV. “Via een begeleider in het asielcentrum kwam ik daar terecht. Ze hebben mij er fantastisch opgevangen. Aanvankelijk had ik me wel serieus moeten aanpassen aan het voetbal hier. In Senegal voetballen we alleen op zand en gravel. Dan is een grasmat een luxe om op te spelen hoor. Ook de manier van voetballen is totaal verschillend. In Afrika gaat het er veel fysieker

aan toe terwijl je hier meer tactisch moet denken.”

Kwam daar ook nog eens de Belgische koude bij. Doudou speelde zijn eerste wedstrijd bij de reserves van Jong STVV in januari, in putteke winter. “Man, heb ik toen afgezien!”, herinnert hij zich. “Ik had het zo koud dat ik mijn vingers niet kon bewegen. Ik moest zelfs aan een ploegmaat vragen of hij mijn veters kon binden. Maar gelukkig wordt het nu stilaan warmer. Dan ga ik ook beter spelen. Let maar op!”

De verplaatsing van het open asielcentrum in Sint-Truiden naar het trainingsveld van Jong STVV in Terbiest legt Doudou drie keer per week te voet af. “Een wandeling van 45 minuten. Enkel”, lacht hij zijn hagelwitte tanden bloot. “Een lange tocht, maar ik kijk er telkens weer naar uit. Voetbal is voor mij een uitlaatklep, een manier om al mijn problemen even te doen vergeten. Het geeft me een gevoel van vrijheid.”

De rest van zijn tijd vult Doudou in het Truiense asielcentrum met

Bij mijn eerste match had ik het zo koud dat ik aan een ploegmaat moest vragen om mijn veters te binden

Papa DOUDOU
Jong STVV

FOTO JEFFREY GAENS

het opknappen van klusjes, sporten in de fitnesszaal en het volgen van Nederlandse lessen. Of hij al een paar woordjes kent? “Alleen en achter”, antwoordt hij fier. “Die termen heb ik op het voetbalveld al dikwijls moeten gebruiken.”

Balverliefd

Als we ons oor te luister leggen bij

zijn club, krijgen we te horen dat Papa Doudou bij zijn aankomst eerst nog wat balverliefd was. Maar dat heeft hij intussen afgeleerd en dat is zijn niveau alleen maar ten goede gekomen. Zelfs omschrijft hij zich als een rasechte ‘nummer 6’. “Busquets is mijn voorbeeld”, grijnst hij. “Al kijk ik ook op naar de spelers van de Senegalese nationale ploeg, zoals Cheikhou Kouyaté en Kara Mbodj. Bij STVV speelt er met Babacar Gueye ook een Senegalees. Hem zou ik heel graag eens ontmoeten.”

Als we hem vragen naar zijn sterke punten, noemt Doudou zijn vista en passingspel. “Ik ben een teamspeler en ben gespecialiseerd in lange passes”, lacht hij. “Het is ook andere ploegen nog niet ontgaan, want sommige hebben me al benaderd om bij hen te komen voetballen. Niet dat ik van plan ben om Jong STVV te verlaten. Ik ben hen heel dankbaar. En daarbij, ik hoop vooral dat mijn asielaanvraag wordt goedgekeurd.”